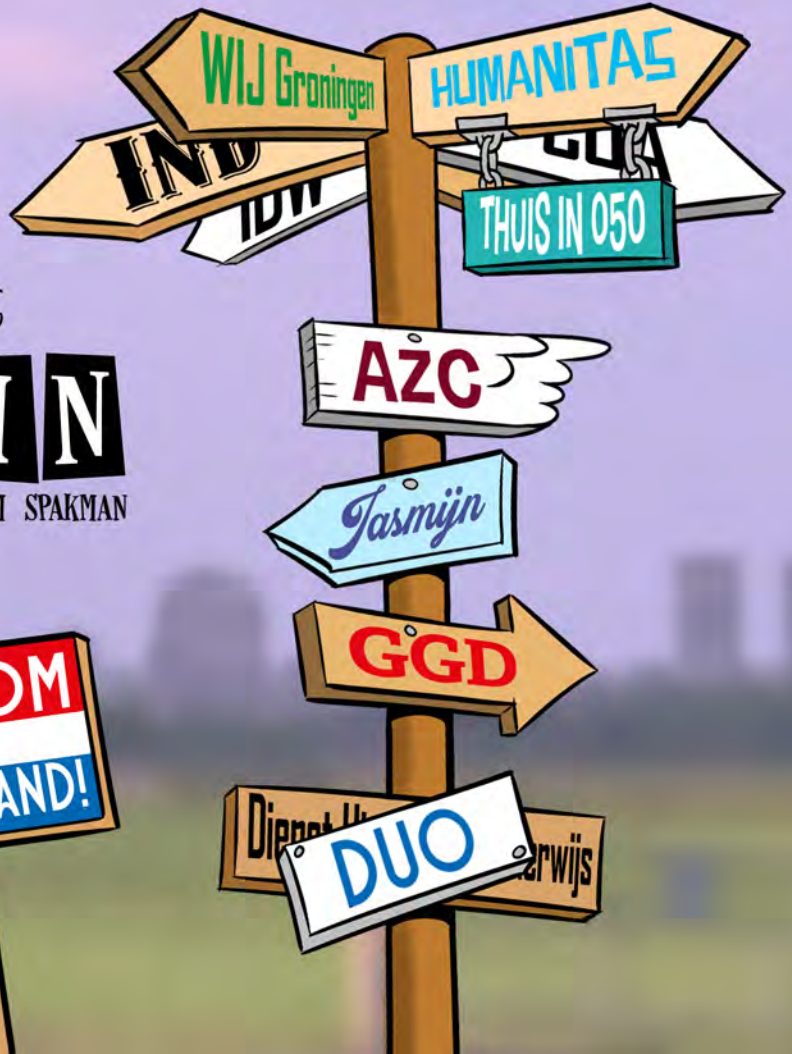

HET
BOEKJE
VAN **HASAN &
SHERIN**
GEÏLLUSTREERD DOOR JAN-WILLEM SPAKMAN

Hallo, ik ben Manouska Molema.
Ik ben wethouder bij de gemeente Groningen.

Voor je ligt "Het boekje van Hasan en Sherin".
Het is een stripboek. Met teksten en plaatjes wordt het verhaal van Hasan en Sherin verteld. Zij zijn al een paar jaar in Nederland. Ze wonen in Groningen en werken bij de gemeente. Om zover te komen, hebben ze veel moeten doen. In dit boekje vertellen ze jou over hun ervaring met inburgeren. Ik ben heel trots op Hasan en Sherin en op wat ze hebben bereikt! Ik hoop dat dit boekje jou helpt en inspireert om zo snel mogelijk te integreren in onze mooie gemeente.

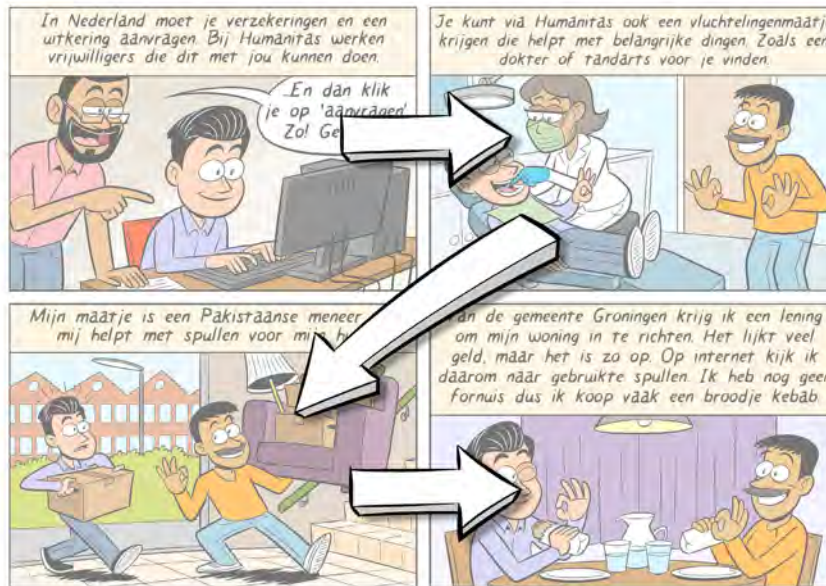
Namens de gemeente veel geluk en plezier in Groningen! De gemeente is er voor alle inwoners, dus ook voor jullie. Voel je welkom om contact met ons op te nemen als je vragen hebt, ergens hulp bij kan gebruiken of goede ideeën hebt.

Welkom in Groningen!

Hallo beste lezer! Dit boekje is een stripverhaal.
Een verhaal dat vooral verteld wordt met plaatjes. Misschien heb je al wel eerder een stripverhaal gelezen. Zo niet, dan hierbij een snelle uitleg!

In de meeste Westerse landen wordt van links naar rechts gelezen. Stripverhalen ook! Je begint iedere bladzijde op het plaatje linksboven. Je leest eerst het boventekstje. Daarna lees je de tekstjes van boven naar beneden. Hieronder een voorbeeld.

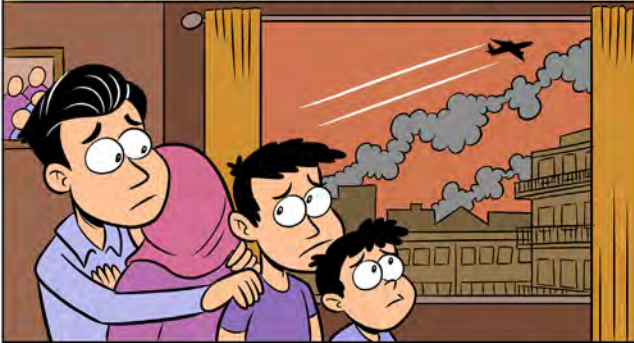

Zo lees je dus een strip! Veel leesplezier!

HET
BOEKJE
VAN **HASAN** &
SHERIN
GEÏLLUSTREERD DOOR JAN-WILLEM SPAKMAN

In 2012 moeten we ons land uit.
Zo snel mogelijk. Mijn vader gaat eerst.
Hij kan nog met het vliegtuig.

Mijn moeder, broertjes en ik vinden een plek
waar het voor even veilig is. Als mijn vader in
Nederland is, vraagt hij 'gezinshereniging' aan.

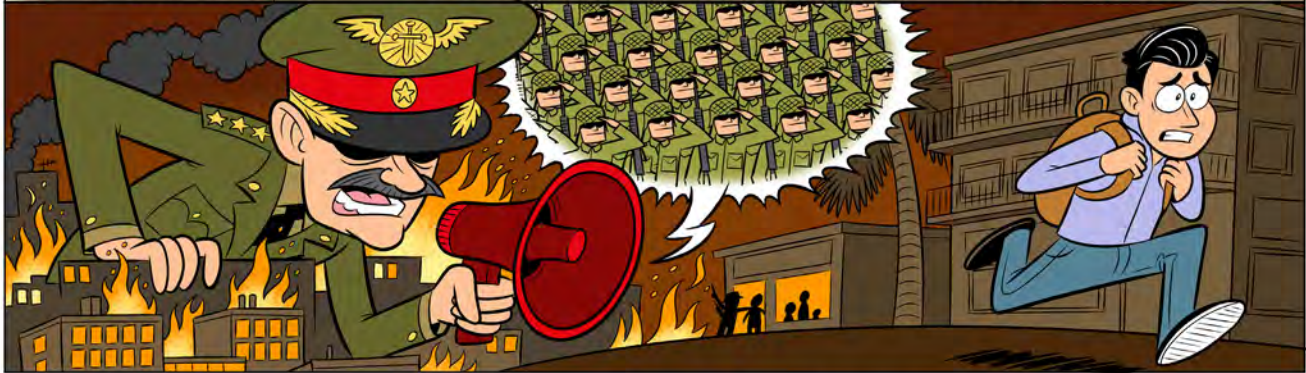

We wachten 9 maanden in angst op een bericht.
Eindelijk belt hij met goed nieuws! Mijn moeder
en mijn broertjes mogen naar hem toe!

De leider van mijn land wil dat alle volwassen mannen in het leger gaan. Dat wil ik niet. Ik wil geen mensen doden. Misschien zijn het je vrienden of je buren. In de nacht ga ik weg.

De reis is gevaarlijk. Steeds kijk ik achterom maar ik moet vooruit. Ik ren voor mijn leven. Snel, sneller! Even uithijgen. Niet bewegen, geen geluid maken en weer door.

Ik voel mij als een kind dat wegrent voor een valse hond.

In een buurland kan ik voor veel geld
mee in een vrachtwagen.

Ik ben niet de enige.

Bang en stil zitten we in het donker.
Misschien wel 3 dagen lang.

Onderweg verandert er iets in mij. Ik ben niet
langer Hasan. Ik ben een vluchteling geworden.

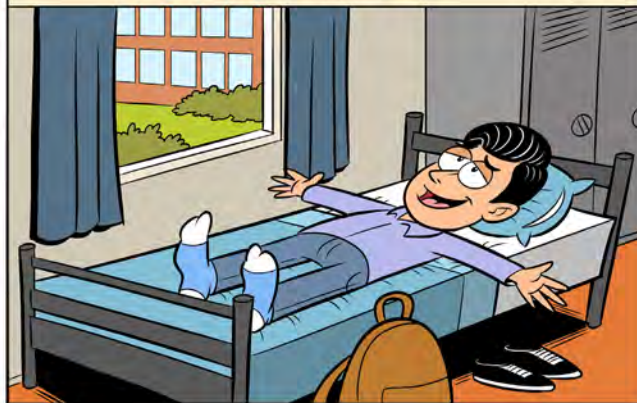

*In Nederland vraag ik asiel aan in het
aanmeldcentrum in Ter Apel.*

Ik kom tot rust.

En ik zie mijn ouders en mijn broertjes terug!

*Ik woon de eerste maanden in Nederland in een asielzoekerscentrum.
Kort gezegd: een AZC. Mijn AZC staat in Ter Apel.*

In het AZC is het druk. Er zijn vluchtelingen uit veel verschillende landen.

Je hoort altijd mensen praten. Ik hoor vaak mijn eigen taal. En mijn verhaal.

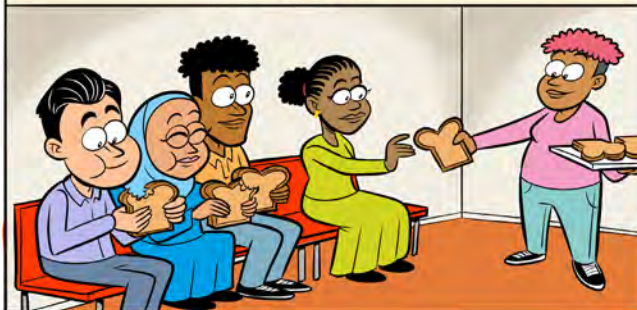

Ik vul papieren in. Iemand zegt dat ik moet wachten op een gesprek, een interview.

Ik heb honger. Ik denk aan mijn land. Daar eet je tussen de middag een warme maaltijd. Iemand van de IND geeft mij een boterham met kaas.

De vrouw wijst naar een apparaat in de hoek. Ik kies chocolademelk.

Mijn eerste kennismaking met de Nederlandse cultuur smaakt goed!

Asiel aanvragen duurt nu erg lang.
Heel veel mensen willen een verblijfsvergunning.
Wat kun je doen? Rondjes lopen op het AZC.
Uit het raam kijken. Hopen op een bericht.

En ineens is er die brief! Het is een
'positieve beschikking'. Dat betekent dat
ik in Nederland mag blijven!

Ik spring een gat in de lucht!
Dat is Nederlands voor heel erg blij zijn.
Nu wordt alles anders.

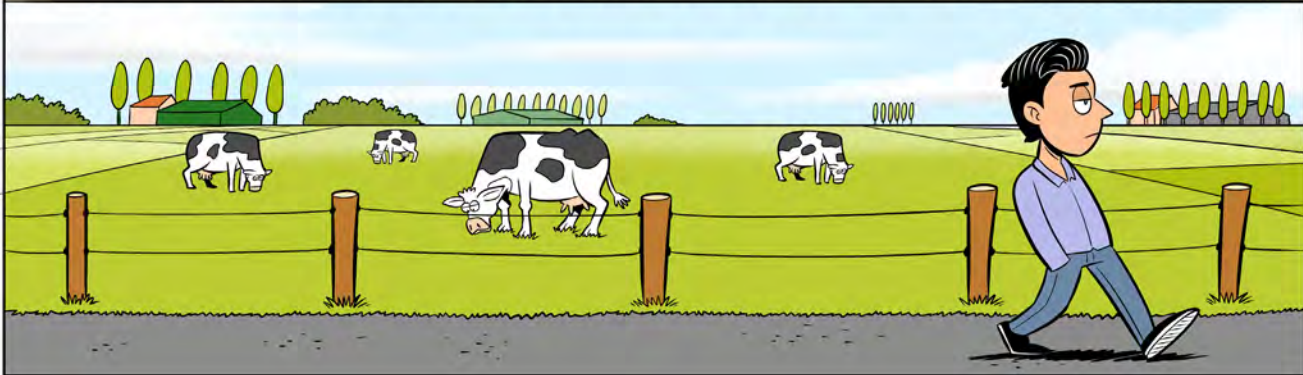
Eerst verhuis ik naar een ander asielzoekerscentrum. Het ligt ook in de provincie Groningen. In een stadje dat 'Delfzijl' heet.

Daar kun je over het water kijken. Dan zie je vrachtschepen en Duitsland in de verte.

Ik moet wachten op een huis. Dat kan heel lang duren. Nederland is klein en er zijn niet heel veel huizen vrij. Een jaar wachten is heel gewoon.

Op een dag is er een brief voor mij. Van DUO.

Wat betekent DUO?
En wat staat er
in de brief?

Ik begrijp
er niets van.

Ik ken
geen woord
Nederlands!

Die avond bel ik een vriend met wie ik eerder
een kamer deelde in het AZC van Ter Apel.

Ik heb
een brief
gekregen.

Ik zal het
je uitleggen.

Je bent inburgeringsplichtig.
Dat betekent dat je
moet inburgeren.

Er staat dat je
geld mag lenen. Om een
cursus Nederlands
te betalen!

En daar mag je
al mee beginnen
in het AZC!

Het is goed nieuws! Ik wil niet wachten
op een huis en verder niks doen.

*Ik wil een leven opbouwen in Nederland. En dat kan al in het AZC!
Ik wil het van de daken schreeuwen! -Dat is Nederlands voor; ik wil het iedereen vertellen!*

Mijn eerste woorden in het Nederlands leer ik op de taalcursus in het AZC. Ik vergeet dit nooit. Het zijn de woorden groen en gras.

Het derde woord is achtentachtig (88). De Nederlandse klank van de g in het woord, lijkt op een klank in het Arabisch. Die -g spreek ik gelukkig al goed uit.

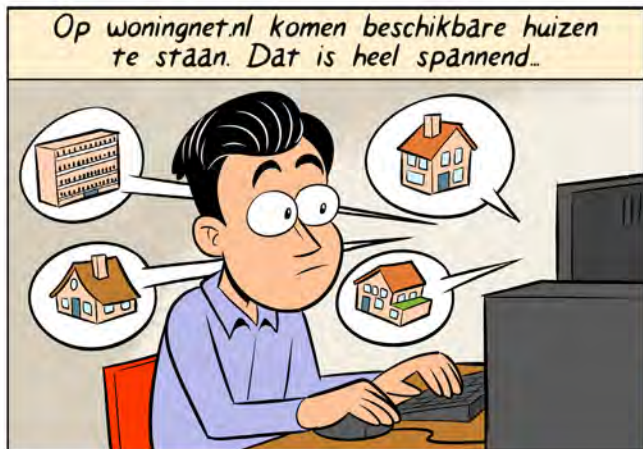
Taalles is belangrijk. Mijn vader zei: "Taal is de sleutel van alle deuren in Nederland!"

Hoe gaat het met jullie?

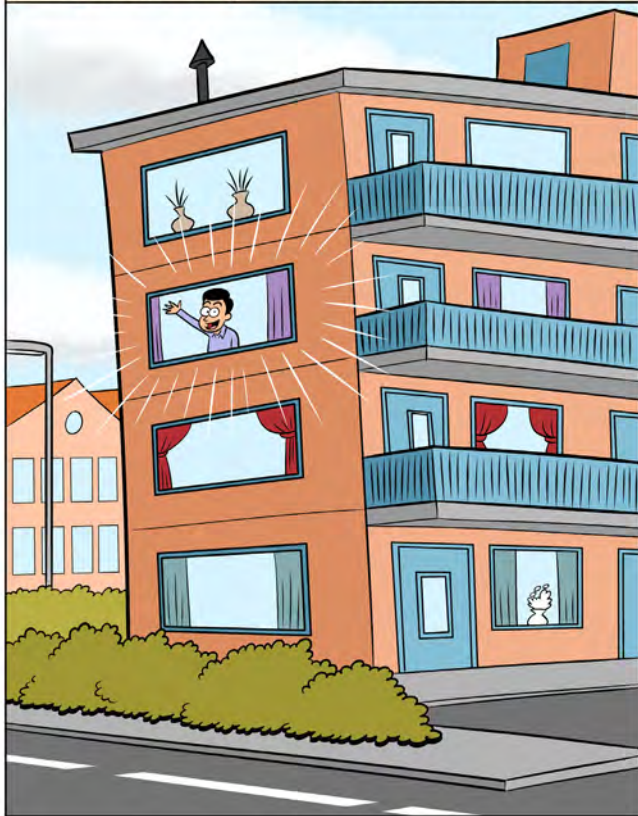
Met mij gaat het goed!

Met mij ook.

*Ik krijg een appartement van 40 vierkante meter.
Dat is klein maar ik ben er heel blij mee!
Het heeft 2 aparte kamers en een keuken!*

In Nederland moet je verzekeringen en een uitkering aanvragen. Bij Humanitas werken vrijwilligers die dit met jou kunnen doen.

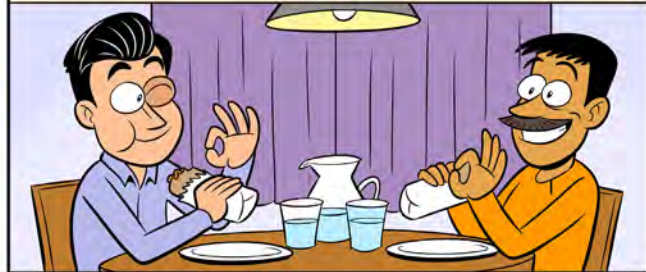
Je kunt via Humanitas ook een vluchtelingenmaatje krijgen die helpt met belangrijke dingen. Zoals een dokter of tandarts voor je vinden.

Mijn maatje is een Pakistaanse meneer die mij helpt met spullen voor mijn huis.

Van de gemeente Groningen krijg ik een lening om mijn woning in te richten. Het lijkt veel geld, maar het is zo op. Op internet kijk ik daarom naar gebruikte spullen. Ik heb nog geen fornuis dus ik koop vaak een broodje kebab.

Dan krijg ik een uitnodiging van de gemeente Groningen om te praten over een uitkering. Zij gaan mij ook helpen bij het betalen van de rekeningen. Dit heet financieel ontzorgen.

Ook heb ik een afspraak bij Thuisin050. Dat is de afdeling van de gemeente Groningen die mij helpt met inburgeren. Samen met mijn contactpersoon kijk ik naar school of werk.

Website van Thuisin050

Inburgeren begint met taal. Daarom krijg ik taallessen op school. Ook zijn er taalcafés. Daar oefen je Nederlands met andere vluchtelingen.

Als je in Nederland wilt studeren, kun je een schakeljaar doen. Dan leer je hoe onderwijs in Nederland werkt.

Ik wil graag rechten studeren. Dan zie ik de dikke studieboeken en de moeilijke woorden. Dat wil ik niet.

Ik ga eerst vrijwilligerswerk doen bij Humanitas. Dat is goed voor mijn taal. Ik maak ook vrienden.

Mensen die hetzelfde hebben meegemaakt ga ik helpen. Ik weet nu dat ik hier mijn werk van wil maken.

Dan moet ik wel een opleiding doen. Ik kies de MBO-opleiding Sociaal Maatschappelijke Dienstverlening. Ik moet ook stage lopen. Om ervaring te krijgen. Ik doe dat bij het WIJ-team. Daar leer ik veel. Ik help mensen met vragen over geld, uitkering, ziekte of zorg voor kinderen. Ik voel mij hier erg thuis.

Mijn tweede stage is bij Thuisin050, de afdeling voor statushouders bij de gemeente Groningen. Hier kan ik mijn ervaring delen met andere vluchtelingen. Ik zit nu aan de andere kant van de tafel. Nu help ik mensen met inburgeren.

Dan komt er een vacature. Ik besluit te solliciteren en krijg de baan!

Gefeliciteerd, Hasan!
Dan zie ik je maandag!

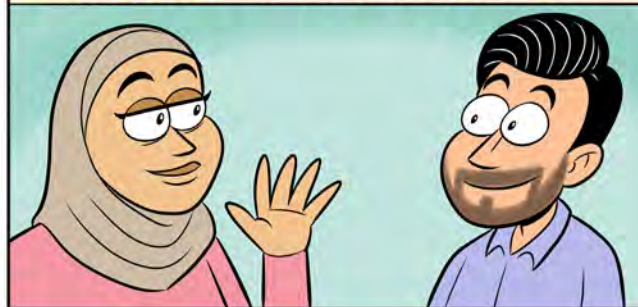
Ik ben opeens ambtenaar. Dat betekent iemand van de overheid en dat is heel bijzonder. Dat bereik je niet zomaar in het land waar ik vandaan kom.

Ik kom in een team met verschillende collega's uit diverse landen. Ik ben niet de enige die zijn land heeft verlaten.

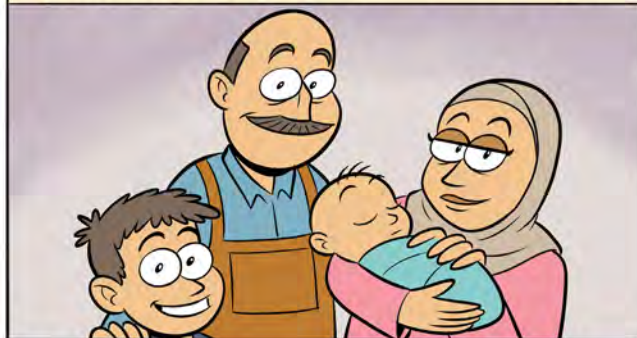
Ik heb een collega die ook ervaring heeft met inburgeren. En dat gebruikt in haar werk. Dit noemen wij een sleutelpersoon. Iemand die een brug maakt tussen twee culturen.

Hallo, ik ben Sherin en ik help graag mensen hun weg te vinden in Nederland. Ik ben geboren en opgegroeid in Egypte.

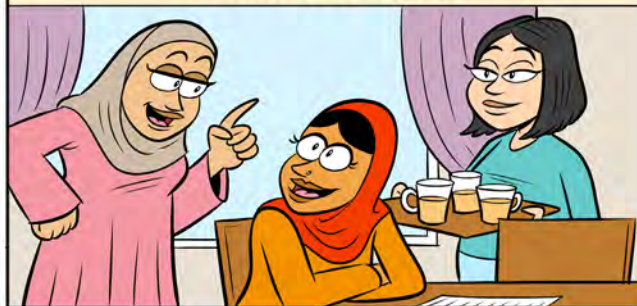
Ik heb daar gestudeerd en gewerkt als maatschappelijk werkster. Ook ben ik daar getrouwd. Nu ben ik moeder van twee zoons.

In 2003 reis ik mijn man achterna. Ik moet inburgeren en de taal leren. Het begin in Nederland is niet makkelijk voor mij. Maar ik doe mijn best. Het is vaak eenzaam omdat mijn man veel moet werken.

Ik besluit iets te doen waar ik gelukkig van word. Daarom ga ik vrijwilligerswerk doen. Dat is een prachtige manier om met mensen in contact te komen.

Ik doe dat bij Multicultureel Vrouwencentrum Jasmijn. Daar kun je als vrouw uit een ander land dingen leren. En kennismaken met andere vrouwen die al langer in Nederland zijn. Je kunt er heel veel doen. Leren zwemmen, fietsen en dingen met je handen maken. Ook kun je hulp krijgen bij het vinden van werk. En nog veel meer.

QR naar
jasmijninfo

Vrijwilligerswerk heeft mijn kennis en netwerk uitgebreid. Maar het belangrijkste: ook mijn taal en kennis van Nederland!

Veel nieuwkomers voelen zich eenzaam. Door mijn verhaal te vertellen, kan ik hen inspireren en verbinden.

Voor mijn vrijwilligerswerk bij Jasmijn krijg ik de 'Strong Woman Award'. Dat is een prijs die ik met mijn inzet heb verdiend. Ik ben heel trots!

Dan besluit ik een opleiding te doen. Dat is de opleiding 'Interculturele Opvoedcoach'. Met hulp van mijn coach bij de gemeente meld ik mij aan.

Ik word opgeleid tot ervaringsdeskundige of sleutelpersoon. Dat is iemand die mensen uit een ander land helpt. En zelf ook uit een ander land komt, maar ervaring heeft in het nieuwe land.

Tijdens de opleiding moet ik twee keer stage lopen. Bij Jasmijn en op een school.

Als ik klaar ben met mijn studie komt er een vacature bij Thuisin050. De afdeling van de gemeente Groningen voor mensen die moeten inburgeren.

Ik denk dat het goed bij mij past. Want ik ben ook ingeburgerd en weet veel door mijn werk bij Jasmijn.

Ik krijg de baan! Mijn eerste echte baan!
Ik ben zo blij!

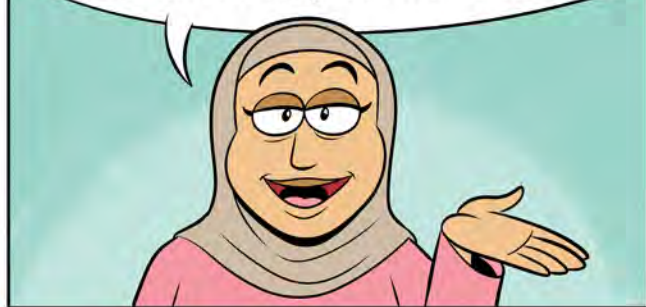
Ik wil graag mensen helpen. Als sleutelpersoon
ga ik mee naar gesprekken die coaches voeren
met mensen die inburgeren.

Met mijn Arabische achtergrond en taal krijg
ik vertrouwen. Het lukt mij om mensen dingen
te laten begrijpen wat coaches zelf soms niet
lukt.

Ik heb de leukste baan van de wereld. Ik kan
mensen die hier nieuw zijn laten zien dat je
veel kunt bereiken. Als je maar goed je best
doet en niet bang bent om te leren.

Dit was ons verhaal. Inburgeren is niet altijd makkelijk. Maar als wij het kunnen, dan kan jij het ook. Er zijn mensen die je graag willen helpen. Zo voel jij je hopelijk snel thuis.

Welkom!

Einde!

Het leven begint met papieren.
Pas als je naam ergens op geschreven staat,
besta je. Dan ben je iemand.

doe dat bij Mult
land dingen leren.
Je kunt er heel veel
Maar ook

Ik wil heel graag mensen helpen.
Ik krijg de baan
er hele leuke me
Ik ben zo blij. Ook omdat
... bij die afdeling

Vrijwilligerswerk heeft mijn kennis en netwerk
uitgebreid. Maar het belangrijkste: ook mijn
taal en kennis van Nederland!

Veel nieuwkomers
voelen zich eenzaam.
Door mijn verhaal te
vertellen, kan ik hen
inspireren en
verbinden.

stil zitten we in het donker.
chien wel 3 dagen lang.

Onder

niet
den

as voor
ing.

Ik heb hong
er je russen
Iemand van d

Met
krijg
mens

Mijn e
Nederland

Die avond bel ik een vriend met w
een kamer deelde in het AZC van

Ik heb
een brief
gekregen

Ik zal her
je uitleggen

En daar mag je
al mee beginnen
in het AZC!

is goed nieuws! Ik wil niet wachten
op een huis en verder niks doen.

s zomer
rijg ik we
emanager

Goed
nieuw

Op woningnet.nl komen beschik
te staan. Dat is heel sp

ereld
zien
goed
n te le

Copyright © 2023 Gemeente Groningen

Uitvoering: Bettie Fischer, Mirjam Oskamp & Job Kwakman

Illustraties: Jan-Willem Spakman (Wimpie Comics)

Gebaseerd op het verhaal van Hasan Magharba & Sherin Abdelrahim

Meer informatie over Thuisin050? Scan de QR-code!

Druk: Zalsman Groningen BV.

Uitgegeven in opdracht van:

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Welkom in Nederland! Maar wat nu?
Hasan Magharba en Sherin Abdelrahim vertellen over
hoe het is om in te burgeren en een nieuw leven op
te bouwen in Nederland.

Tegen welke problemen liepen zij aan? Bij wie konden
ze daarvoor terecht? In dit stripboekje geven Hasan
en Sherin tips en adviezen zodat ook jij je weg kan
vinden in Nederland.

